

De mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark den 2. oktober 1970 aftalte forhandlingsregler.

§ 1. For samtlige overenskomster, der har fælles udløbsdato pr. 1. marts, er den seneste frist for rettidig opsigelse af overenskomsterne den 12. februar, og konfliktvarsler kan ikke fremsendes forinden denne dato.

§ 2. Fra 1. november i året forud for overenskomsternes udløb er de under de to hovedorganisationer stående organisationer berettiget til at kræve optaget forhandlinger om fornyelse af de mellem parterne indtil 1. marts gældende overenskomster.

Fører forhandlingerne ikke inden 1. december til enighed om forlængelse af overenskomsterne, skal den part, der ønsker ændringer foretaget i overenskomsterne, inden den 8. december skriftligt fremsætte forslag om de ønskede ændringer til den modstående organisation.

Overenskomstforslagene indsendes samtidig af overenskomstparterne til deres respektive hovedorganisationer.

§ 3. Efter fremsendelsen af skriftligt formulerede ændringsforslag kan ingen af parterne kræve forhandling om fornyelse af overenskomsterne på andet grundlag end de fremsendte ændringsforslag.

§ 4. For så vidt der ikke fra nogle af overenskomstparterne rettidigt fremsendes ændringsforslag, løber overenskomsten uændret videre. Dog vil løsninger af generelle overenskomstkra, der opnås mellem de to hovedorganisationer, få virkning for alle overenskomstforhold, der henhører under Dansk Arbejdsgiverforenings og Landsorganisationens fælles område.

§ 5. Umiddelbart efter den 8. december udpeges hver af de to hovedorganisationer 7 repræsentanter og 2 suppleanter som forhandlingsudvalg.

Bilag 2.

Hovedorganisationernes forhandlingsudvalg træder sammen snarest muligt efter den 8. december og udtager inden den 15. december de aktuelle generelle overenskomstkra. Disse overenskomstkra forhandles derefter alene mellem hovedorganisationerne, eventuelt med Forligsinstitutionens bistand.

Ved generelle krav forstås sådanne, som kan forventes at få betydning for alle eller størsteparten af overenskomstområderne. Tvivl om, hvilke spørgsmål der er generelle, afgøres i mangel af enighed af Overenskomstnævnet af 1939.

§ 6. Sideløbende med forhandlingerne inden for hovedorganisationernes forhandlingsudvalg om de generelle overenskomstkra fortsættes forhandlingerne om de resterende specielle spørgsmål mellem overenskomstparterne under hovedorganisationernes ledelse.

For så vidt enighed ikke kan opnås ved de forhandlinger, der under hovedorganisationernes ledelse føres om de resterende specielle spørgsmål, kan parterne under forhandlingernes gang bestemme, at de resterende specielle spørgsmål helt eller delvis skal behandles i et fællesudvalg. De krav, for hvilke enighed om fællesudvalgsbehandling ikke kan opnås, videreføres til behandling i Forligsinstitutionen.

Forligsinstitutionen træffer efter drøftelse med hovedorganisationerne afgørelse om, hvorvidt stoffet skal behandles ved direkte mægling i Forligsinstitutionen, eventuelt ved mæglingsmænd, eller henvises til endelig afgørelse ved fællesudvalg.

§ 7. De fællesudvalg, der i henhold til det ovenfor anførte skal behandle spørgsmål af ikke-generel karakter, består af 1 repræsentant for hver af de to hovedorganisationer og 1 repræsentant for hver af parterne i det pågældende overenskomstforhold. Fæl-